

Sygn. akt IV U 460/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 r. w Olsztynie

sprawy H. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 11 lipca 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu H. Z. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 13 sierpnia 2012 r. w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 10 sierpnia 2012 r.

Sygn. akt IV U 460/13

UZASADNIENIE

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 11 lipca 2013 nr (...) - przyznano ubezpieczonemu H. Z. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego od dnia 23.08.2012r. i odmówiono prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 13.08.2012r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wypadek, jakiemu uległ odwołujący w dniu 10.08.2012r. nie został uznany jako wypadek przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej oraz braku urazu. W związku z powyższym – za okres niezdolności do pracy od 13.08.2012r. do 22.08.2012r. przysługiwało odwołującemu wynagrodzenie za czas choroby płatne przez zakład pracy, natomiast od 23.08.2012r. zasiłek chorobowy – z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 80 %, które wypłaca ZUS.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony H. Z. wniósł o przyznanie mu 100 % zasiłku chorobowego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 10.08.2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – zasiłek

chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru – przysługuje dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy. Zgodnie zaś z protokołem nr(...). ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku – zdarzenie z dnia 10.08.2012r. nie zostało uznane jako wypadek przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej, nagłości zdarzenia i urazu. Odwołujący bowiem, swoją nierozmyślną postawą (nieprawidłowy ubiór w stosunku do pogody) –sam przyczynił się do zapalenia korzonków, co potwierdził lekarz rodzinny wpisując mu symbol choroby G 54. Normy wagowe, dotyczące transportu ręcznego przy przenoszeniu przedmiotów nie zostały przekroczone.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Odwołujący H. Z. – zatrudniony był w firmie (...). zo.o. w O. na stanowisku murarza.

(dowód: bezsporne)

W dniu 10.08.2012r. odwołujący rozpoczął pracę o godzinie 7.00 na budowie domu jednorodzinnego w miejscowości R. koło O.. W dniu zdarzenia przyjechał na budowę samochodem razem z T. K. (1), z którym codziennie dojeżdżał do pracy.

W dniu zdarzenia na budowie pracowało 5 osób. Z tego 3 osoby zajmowały się ustawianiem w wykopie szalunku i wyrównywaniem podłoża, zaś 2 osoby - zbijały błaty szalunkowe z desek na zewnątrz wykopu.

Odwołujący zbijał z mniejszych błatów błaty szalunkowe o różnej długości. Błaty szalunkowe miały wymiar: długość- od 4 do ponad 4 metrów, szerokość- 0,5 metra. Waga tych błatów uzależniona była od tego, czy były one z desek suchych wówczas były lżejsze, czy z mokrych - cięższe. Cięższe błaty, których było więcej, ważyły około 30 kg a nawet więcej. Następnie przenosił je na odległość kilku metrów do wykopu, w którym ustawiano szalunki. W 20-30 % czasu pomagał mu przy wykonywaniu tych zadań kierowca K. B. (1). Około godziny 10.15. – K. B. (który był kierowcą zaopatrzeniowcem) wyjechał z budowy samochodem dostawczym po deski, których zaczynało brakować. Wrócił po około godzinie, w tym czasie powód sam zbijał i podawał błaty szalunkowe dla pracujących w wykopie. Następnie po godzinie 13 - K. B. zaczął się szykować do wyjazdu po innych pracowników. Od tego czasu - odwołujący również sam zbijał i podawał błaty szalunkowe do osób pracujących w wykopie. Około godziny 14:10 odwołujący – poczuł ból w plecach. Nie zgłaszał swoich dolegliwości nikomu na budowie.

W dniu 13.08.2012r. udał się do lekarza który rozpoznał u niego zapalenie korzonków.

(dowód: zeznania świadka T. K. k: 22-23; zeznania świadka K. B. k: 23-24; zeznania odwołującego k: 43v-44; dokumentacja lekarska k: 11; akta rentowe znak: (...) – protokół Nr(...) k: 2-5)

Zespół powypadkowy w protokole nr (...). ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – nie uznał zdarzenia z dnia 10.08.2012r. za wypadek przy pracy z uwagi na brak nagłości zdarzenia i urazu. Wskazano bowiem, że odwołujący swoją nierozmyślną postawą (nieprawidłowy ubiór w stosunku do pogody) – sam przyczynił się do zapalenia korzonków, co potwierdził lekarz rodzinny wpisując mu symbol choroby G 54. Normy wagowe, dotyczące transportu ręcznego przy przenoszeniu przedmiotów nie zostały przekroczone. Z wyjaśnień świadków wynikało, że najcięższy blat ważył ok. 20 kg i było ich 2-3, zaś przenoszone były do wykopu przez 2 osoby. Poza tym odwołujący posiada zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa od wielu lat, na co dowodem jest protokół powypadkowy z 2006r. z firmy (...) w O., w którym jako skutek wypadku wskazano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego.

(dowód: akta rentowe znak: (...) – protokół Nr(...) k: 2-5)

Organ rentowy – notatką kolegiąlną z dnia 02.07.2013r. nie uznał zdarzenia z dnia 10.08.2012r. za wypadek przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej oraz braku urazu.

(dowód: akta rentowe znak: (...) – notatka kolegiąlna k: 13)

Przed wypadkiem - w 2006r. stwierdzono u odwołującego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego.

(dowód: przesłuchanie odwołującego k: 43v-44, dokumentacja medyczna k: 11)

W dniu 18.03.2013r. odwołujący był operowany – stwierdzono u niego stenozę kanału kręgowego w odcinku lędźwiowym, wykonano fenestrację L3-L4, L4-L5. Przebywał na zwolnieniu lekarskim następnie pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Posiadał orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z orzeczonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności do 24.03.2014r.

(dowód: dokumentacja medyczna k: 11; orzeczenie k: 62)

Biegły neurolog powołany w niniejszej sprawie – stwierdził w opinii z dnia 19.06.2014r., że schorzenie na które cierpi odwołujący – wielopoziomowa dyskopatia lędźwiowa nie zostało spowodowane pracą w dniu 10.08.2012r. Już wcześniej – bo w 2006r. powód miał podobne dolegliwości – po pracy fizycznej odczuł ból pleców. Ubiegał się o uznanie tego wypadku przy pracy, nie można więc potraktować zdarzenia za pierwszorazowe. Badanie MR kręgosłupa odwołującego wykazało zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, które świadczą o procesie powolnie narastającym i jak wskazała biegła należałoby więc za przyczynę obecnych dolegliwości uznać czynnik wewnętrzny. Biegła wskazała, że w 2006r. odwołujący nie wymagał diagnostyki, a dolegliwości ustąpiły stosunkowo szybko – i przez lata nie wymagał on leczenia – obecne dźwiganie ciężaru jako wysiłek ponadnormatywny i dość długi w czasie, spowodował nawrót dolegliwości w wyniku przeciążenia struktur kręgosłupa. Doszło do przemieszczenia krążka międzykręgowego L3-L4 w efekcie powód wymagał zabiegu operacyjnego, a skutki zdarzenia odczuwa do dzisiaj. Biegła po analizie dokumentacji wskazała, że przyczyną zdarzenia był czynnik mieszany – na tkwiącą w organizmie chorobę nałożył się duży wysiłek fizyczny, który po latach remisji spowodował nawrót dolegliwości bólowych.

W opinii uzupełniającej z dnia 24.08.2014r. biegła podtrzymała swoją opinię, wskazując, że aktualne dolegliwości ubezpieczonego wynikają z czynnika mieszanego – na tkwiącą w organizmie przyczynę – chorobę zwyrodnieniową – nałożył się ponadnormatywny wysiłek fizyczny i skutkowało koniecznością wykonania zabiegu operacyjnego i wielomiesięcznego zwolnienia z pracy.

(dowód: opinia biegłego k: 54; opinia uzupełniająca k: 77)

W 2013r. powód przebywał w ośrodku rehabilitacyjnym (w okresie od 28.09.2013r. do 21.10.2013r.)

W 2014r. powód korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych w związku z dolegliwościami kręgosłupa.

(dowód: przesłuchanie odwołującego k: 43v-44; zaświadczenie k: 63; dokumentacja medyczna k: 64-70; zaświadczenie k: 12)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego w ocenie Sądu zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - ubezpieczonemu na skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy.

Stosownie do treści art. 3 ust 1 ww. ustawy - za wypadek przy pracy uznaje się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć które nastąpiło w związku z pracą:

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do kwestii czy ww. zdarzenie z dnia 10.08.2012r. spowodowane zostało przyczyną zewnętrzną, co jest warunkiem niezbędnym do zakwalifikowania zaistniałej sytuacji jako wypadku przy pracy.

Zdarzenie spełniające kryterium "nagłości" musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci pracownika – (L. D.E., S. S., Ś., Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Komentarz). Podkreślić należy, iż sam fakt wystąpienia wypadku w miejscu pracy nie świadczy jeszcze o tym, że był to wypadek przy pracy. Do tego zdarzenia mogło bowiem dojść wszędzie.

Dodatkowo należą wskazać, iż o nagłości zdarzenia mówimy nie tylko w sytuacji krótkotrwałego, nagłego oddziaływania czynnika zewnętrznego na organizm pracownika, ale także w sytuacji gdy zdarzenie obejmuje dniówkę pracowniczą.

Czynności jakie dnia 10.08.2012r. wykonywał odwołujący na budowie domku jednorodzinnego w R. należały do zakresu jego obowiązków, a polegały na zbijaniu blatów szalunkowych o różnej długości. Istotnym jest, że blaty te miały wymiar od 4 do ponad 4 metrów długości i 0,5 metra szerokości, a ich waga uzależniona była od tego, czy były one z desek suchych czy z mokrych, które były cięższe. Świadek T. K. potwierdził, że cięższe blaty ważyły około 30 kg a nawet więcej i stanowiły większość. Istnym jest, że podczas nieobecności K. B. powód sam podawał takiej wielkości blaty do pracujących w wykopie, co wiązało się z wysiłkiem dla osoby która samodzielnie musiała podawać ok. 30-kilogramowe szalunki.

Ustalony w sprawie przebieg dnia pracy 10.08.2012r. i wykonywane przez odwołującego czynności były w zasadzie bezsporne i zostały ustalone w oparciu o zeznania świadków i odwołującego. Rozstrzygnięcia wymagała jedynie kwestia czy schorzenie, które wystąpiło u odwołującego w dniu 10.08.2012r., z następstwami po tym dniu, zostało spowodowane wykonywaniem pracy na budowie, czy też schorzenie to zostało spowodowane czynnikiem wewnętrznym tj. schorzeniem samoistnym tkwiącym w organizmie odwołującego, czy zostało spowodowane przyczyną mieszaną.

Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie SN przyjmuje się, że przyczyna zewnętrzna nie musi być wyłączną przyczyną wypadku przy pracy. Wystarczające jest, że przyczyni się ona do powstania urazu. A zatem jeżeli przyczyna wypadku ma charakter mieszany, wystarczające jest, jeśli zostanie wykazane, że bez czynnika zewnętrznego nie doszłoby do szkodliwego skutku (zob. wyrok SN z 29.11.1990 r., II PR 52/90, (...) Nr (...), s. 63). Oznacza to, że istotne jest, by przyczyna ta była przyczyną sprawczą. Natomiast nie musi być przyczyną wyłączną (jedyną).

Dla rozstrzygnięcia tych okoliczności zasadnicze znaczenia miała opinia biegłego neurologa B. Z., która wskazała, że schorzenie na które cierpi odwołujący – wielopoziomowa dyskopatia lędźwiowa nie zostało spowodowane pracą w dniu 10.08.2012r., bowiem już wcześniej – w 2006r. powód miał podobne dolegliwości. Wobec narastających zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa należało za przyczynę obecnych dolegliwości uznać, zdaniem biegłej, czynnik wewnętrzny. Dodatkowo wskazała jednak, że obecne dźwiganie ciężaru jako wysiłek ponadnormatywny i dość długi w czasie, spowodował nawrót dolegliwości w wyniku przeciążenia struktur kręgosłupa. A zatem przyczyną zdarzenia był czynnik mieszany – na tkwiącą w organizmie chorobę nałożył się duży wysiłek fizyczny, który po latach remisji spowodował nawrót dolegliwości bólowych.

Sąd w pełni podzielił stanowisko wyrażone w opracowanej opinii z dnia 19.06.2014r. przez biegłego neurologa, która podtrzymała swoją ocenę w opinii uzupełniającej z dnia 24.08.2014r .

W konsekwencji należało uznać, iż bez czynnika zewnętrznego (ponadnormatywnego wysiłku) nie doszłoby do skutku w postaci schorzenia kręgosłupa. W konsekwencji poczynione ustalenia faktyczne w powiązaniu z opinią biegłego,

którą należy uznać za fachową, jasną i logiczną pozwalają na zakwalifikowanie zdarzenia z dnia 10 sierpnia 2012r.,
jakiemu uległ odwołujący, za wypadek przy pracy.

W tej sytuacji, Sąd na podstawie ww. przepisów i art. 477¹⁴§2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku – przyznając
odwołującemu H. Z. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w związku ze zdarzeniem z dnia
10 sierpnia 2012r.

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus